

Posudek konzultanta k diplomové práci

Jméno a příjmení diplomantky: **Alexandra Turoková-Hetešová**

Název práce: **Ochrana informací a osobních údajů v pracovněprávních vztazích**

Datum odevzdání práce v listinné podobě: **19. května 2016**. Elektronicky byla práce odevzdána dne 16. května 2016.

Konzultace

Diplomantka práci s vedoucím konzultovala. Některé vedoucím vznesené připomínky a podněty byly diplomantkou reflektovány a do textu práce zapracovány.

Podobnost práce s jinými dokumenty

K práci byl vyhotoven protokol o podobnosti závěrečné práce s jinými dokumenty o 4455 stranách. Práce vykazuje podobnost s 302 dokumenty.

Práce vyazuje shodnost v rozsahu 6% s rigorózní prací Mgr. Martina Šolce na téma Ochrana osobních údajů, která byla zpracována v roce 2013 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Z hlediska struktury se však práce ve větším rozsahu neshodují. Pro uvedený rozsah podobnosti obou prací, s ohledem na částečnou totožnost pramenů a shodnost zkoumané materie, lze mít pochopení.

V ostatních případech se jedná o podobnost menší než 5%. Zde je zpravidla vykazována shodnost/podobnost s informačními zdroji, které odkazují na právní úpravu – v řadě případů se protokol odkazuje na dikci právních předpisů, které autorka v práci cituje, resp. s nimiž autorka v práci dále pracuje.

Konzultantovi je známo několik prací, které se věnují materii, o níž diplomantka pojednává. Žádná z prací však není shodná či z větší míry podobná s předloženou prací.

Z uvedených důvodů konzultant protokol o podobnosti závěrečné práce blíže nezkoumal.

Ke struktuře práce, k její logické stavbě, k obsahu a ke zvolenému tématu

Práce se sestává, včetně úvodu a závěru, resumé a seznamu literatury, celkem z 66 stran. Samotný text práce má 55 stran.

Dle požadavků Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, resp. Univerzity Karlovy v Praze na tento druh kvalifikačních prací má mít diplomová práce nejméně 60 normostran, tj. nejméně 108.000 znaků, včetně mezer. Byť samotný text předložené práce nemá ani 60 stran, celkový počet znaků (včetně mezer) přesahuje (byť jen ve velice malém rozsahu) minimální předepsaný počet 108.000 znaků, včetně mezer.

Práce tudíž splňuje minimální požadavky předepsané pro tento druh kvalifikačních prací předpisy Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, resp. Univerzity Karlovy v Praze.

Práce je rozdělena do čtyř kapitol, které na sebe v podstatě vzájemně navazují.

V první kapitole se autorka zaměřuje na právní úpravu (mezinárodní i vnitrostátní), která v základu reguluje materii ochrany osobních údajů. V následující kapitole autorka ve stručnosti pojednává o vybraných pojmech předmětné problematiky. Třetí kapitola je věnována základním zásadám ochrany osobních údajů. Na předchozí kapitoly pak navazuje autorka kapitolou čtvrtou, která se zaměřuje na vybrané aplikační problémy v oblasti ochrany osobních údajů.

Zvolené téma, byť se to na první pohled nezdá, je relativně značně široké a jeho komplexní zpracování by si vyžádalo větší prostor, nežli je ten, který je obvyklý při zpracování diplomových prací. Je tedy logické, že diplomantka nemohla komplexně předmětné téma pojednat a musela si vybrat určité aspekty dané materie.

Na druhou stranu je třeba poukázat na to, že se autorka rozhodla využít pouze minimální rozsah textu, který je pro tento druh kvalifikačních prací předepsán. To s ohledem na okruh problémů, které si vymezila jako předmět svého zájmu, nutně vede k povšečnosti výkladu, v němž se autorka povětšinou omezuje na opakovaná pramenů, ze kterých čerpá, aniž by předkládala argumentačně podepřený vlastní názor.

Základní logická stavba práce je dobrá; to však nijak neumenšuje shora formulované výhrady k předložené práci. Stejně v podstatě platí i pro vnitřní strukturu práce.

Lze mít za to, že cíle vymezené diplomantkou úvodem práce se jí v určitých aspektech podařilo naplnit – jak již bylo řečeno shora, autorka se v řadě aspektů omezila na povšečné pojednání o vybraných otázkách, přičemž však úvodem práce deklaruje, že analyzuje rozhodnou právní úpravu a v kontextu této analýzy pojedná konkrétní aplikační problémy.

Diplomantka zvolila hojně a delší dobu diskutovanou problematiku, která je stále aktuální, a lze očekávat, s ohledem na předpoklady dalšího technologického vývoje a rozvoje moderních technologií, jejich funkcionalit a rozšiřování jejich využitelnosti v jednotlivých oblastech pracovního života, že bude i nadále vysoce aktuální a bude nutně muset začít silněji rezonovat i v soudní judikatuře, která této materii prozatím v jistém smyslu vyhýbá (minimálně jde-li o nižší civilní soudy a Nejvyšší soud České republiky).

K jazykové úrovni, k použitým metodám zpracování a k práci s literaturou

Práce je sepsána v českém jazyce.

Po jazykové stránce lze práci hodnotit jako relativně zdařilou.

Práce je zpracována běžnými metodami pro tento druh prací. Významným způsobem převažuje deskriptivní metoda.

Práce byla zpracována za užití omezeného okruhu pramenů, přičemž není ani výjimečné, že autorka vychází ve větším rozsahu z internetových článků, což (nejedná-li se o články recenzovaných portálech atp.) není obvyklé a ani zcela vhodné.

Výhradu lze mít k práci s literaturou – z textu práce není zřejmé, kdy autorka z odkazovaného pramene cituje a kdy se toliko ztotožňuje s názorem, který v odkazovaném prameni vysloven.

Za netypické a pro účely sepisu kvalifikační práce nevhodné je odkazování se na neověřitelný zdroj, jímž je telefonicky poskytnutá informace neznámým zaměstnancem státního úřadu – viz poznámka pod čarou č. 70 práce.

Připomínky k obsahové stránce práce

K práci lze formulovat v základu tyto výhrady a připomínky.

- na straně 8 autorka zmiňuje, že členským státům je uložena povinnost zřídit nezávislý orgán „*nezávislý zejména od státu*“, což je pojmově nesprávné;
- poslední věta v bodě 1.2.1. zjevně nenavazuje na předchozí výklad. Obdobnou připomínku stran neorganičnosti výkladu lze mít k odst. 1 a 2 na str. 10 práce;
- konstatování na str. 17 práce ve vztahu k Úmluvě č. 108 o tom, že prvně vymezila pojmosloví v oblasti ochrany osobních údajů, není zcela přesné. Platí pouze tehdy, hovoříme-li o rovině *hard law*. V rovině *soft law* je prim přiznáván doporučujícím dokumentům OECD;
- nepřesné je konstatování na str. 21 práce stran právního podkladu pro zpracování osobních údajů, konkrétně o prioritě souhlasu jako právního titulu pro zpracování osobních údajů. Podobně nepřesně se autorka vyjadřuje k souhlasu se zpracováním osobních údajů i na jiných místech;
- nepřesné je konstatování na str. 28 práce ve směru k povinnosti aktualizovat zpracovávané osobní údaje;
- je pojmově nepřesné konstatování na str. 31 práce o tom, že „*směrnice 95/46/ES se nevztahuje na právní předpisy týkající se ochrany právnických osob*“, neboť národní právní předpisy reagují na sekundární prameny evropského práva;
- nepřesné je konstatování na str. 36 práce ve směru k zákonu č. 198/2009 Sb. – jmenovaný zákon toliko uvádí, ve kterých případech se nepovažuje za diskriminační rozhodnutí vážící se na údaje, které jsou uvedeny v ust. § 2 odst. 3 zákona č. 198/2009 Sb.

Závěrečné hodnocení a otázky k obhajobě

Diplomantka prokázala v problematice orientaci.

Práci lze ještě doporučit k obhajobě, neboť v základu splňuje předpoklady kladené na příslušný druh kvalifikační práce Právnickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze, s navrženým klasifikačním stupněm dobře dle výsledku ústní obhajoby.

Diplomantka by se při ústní obhajobě mohl vyjádřit k těmto otázkám:

- 1) Jakým způsobem vnímá autorka možnost odvolatelnosti souhlasu se zpracováním osobních údajů, včetně perspektivy obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
- 2) Jaký důsledek na možnost pořizování záznamu kamerovým systémem má fakt, že takové zpracování osobních údajů nebylo oznámeno ÚOOÚ, byť se na něj nevztahuje ust. § 18 zákona č. 101/2000 Sb.?
- 3) Jak vnímá souhlas se zpracováním osobních údajů, co by právní podklad pro zpracování osobních údajů? Jaké jsou jeho náležitosti a poměr k ostatním právním titulům?
- 4) Jaký důsledek by měla na legálnost zpracování osobních údajů skutečnost, že doba uchování osobních údajů by byla kratší, než je nezbytné k dosažení sledovaného účelu zpracování osobních údajů.
- 5) Jaká je dle autorky přiměřená doba uchování záznamu z kamerového systému?

V Praze dne 9. června 2016

JUDr. Jakub Morávek, Ph.D.
konzultant